

Arrest

nr. 98 892 van 14 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 13 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 januari 2013.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *"Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid"*.

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december

2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Te dezen moet het beroep tegen de bestreden beslissing met toepassing van artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. Met toepassing van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van dezelfde wet begint de beroepstermijn, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief, ten aanzien van de geadresseerde te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, § 1, eerste lid is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 8 januari 2013 opgenomen grond, stelt verzoekende partij dat haar verzoekschrift niet laattijdig is vermits zij pas in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing op 27 oktober 2012. Zij betwist niet dat de bestreden beslissing correct werd verstuurd naar het door haar opgegeven adres Hoegaardenstraat 80, 3300 Tienen op 31 januari 2012, haar gekozen woonplaats. Zij betwist evenmin dat de bestreden beslissing op het adres van haar gekozen woonplaats werd aangeboden door de diensten van de Post en dat een bericht van aangetekende zending werd achtergelaten op 1 februari 2012. Tot slot betwist verzoekende partij evenmin dat zij de aangetekende zending niet afhaalde bij de postdiensten. Volgens verzoekende partij is er nergens een fout gebeurd bij de aangetekende zending van 31 januari 2012, maar heeft zij slechts kennis genomen van de bestreden beslissing op 27 oktober 2012, omdat zij niet wist dat er een aangetekende zending was gekomen.

Opdat een kennisgeving bij een ter post aangetekende brief op rechtsgeldige wijze geschiedt, volstaat het dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende heeft overhandigd, in de brievenbus een bericht heeft achtergelaten.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te menen geschiedt de kennisgeving niet op het ogenblik dat de geadresseerde daadwerkelijk kennis neemt van de bestreden beslissing maar wel op het ogenblik dat de zending met die beslissing op de gekozen woonplaats wordt aangeboden, behoudens overmacht (RvS 10 december 2007, nr.177.725). Verzoekende partij geeft niet de minste verklaring waarom zij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest de aangetekende zending af te halen, zodat er in haar geval geen sprake kan zijn van overmacht.

De aan verzoekende partij aangetekende brief die de bestreden beslissing bevat werd blijkens het administratief dossier op 31 januari 2012 overhandigd aan de postdiensten. Vrijdag 3 februari 2012 is als derde werkdag de eerste dag van de beroepstermijn, zodat maandag 5 maart 2012 de vervaldag is. Bijaldien is het door verzoekende partij ingediende beroep van 13 november 2012 laattijdig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS